südamlikult, ärdaste, nagu laps: Anna meile andeks meie wõlad — siin peab ta kinni ja sügaw ohkamine tuleb tema südamest. Kas ta saab omad wõlad andeks? Kas tema maine kohtumõistja, tema wäike tütrekene, oma südame weel kord tema poole pöörab? Kõikide nende mõtete järele jääb tema hing rahulisemaks. Tema tunneb, nagu oleks ta midagi, mis kadunud oli ja mida ta waluga igatses, jälle leidnud.

Temal on raske kalmukünkast lahkuda. Aga ta peab kodu minema. Lapsele ei ole tal midagi wiia. Tühja kätega kodu minna ta ei taha. Kui ta ommeti midagi teaks, mis Annale rõõmu teeb! Ehk ta rõõmustab sinistest lilledest? Kes teab! Ta nopib peu täie lille, waatab weel kord haua poole ja rändab siis ära koju. Eks ta ole tema kodu, olgu ka, et teda seal keegi muu wastu ei wõta, kui poolkurt, wana naesterahwas ja tema haige lapse — oma kohtumõistja — tõsised silmad!

Anna istub akna juures tooli peal. Tädi keedab köögis. Toas on juba pime, aga ommetigi tunneb laps weel sinised lilled ära, mis isa talle sülle paneb. „Waat', Annake, ma ei teadnud sulle täna midagi kaasa tuua, ehk rõõmustawad sind need lillekesed." „Tänan wäga, isa!" — ja naeratus läib tema näost üle — „kust sa nad noppisid?"

Müürsepp wiiwitab kostusega. Siis räägib ta: „Ema haua peal on nad kaswanud — ma olin täna õhtu wäljas, ja ma mõtlesin, ehk —"

„Isa, armas isake —" nagu peastmise hüüe kõlab lapse suust ja taks käekesi on mehe kaelas — „Sina olid wäljas, tood mulle lillikesi ema haua pealt! Isake, ja

oled siis ikka ema armastanud, oh et sina ka — oh isake — ma rõõmustan wäga — kui ma nüüd pea taewasse saan, wõin ma emale jutustada, et sina teda oled armastanud, isake. Siis ema tõeste rõõmustab!"

Laps wõtab ikka kõwemine isa kaela ümbert kinni. Isa tunneb enese lepitatud olewat — ta tunneb enesest uut elu woolawat. Ta on oma lapse jälle leidnud ja lapsega ühes oma naese. Ja tema teab, et tal armuline kohtumõistja on.

Annake elas weel sügiseni ja armastas oma isakest õrnaste. Müürsepp tuuleb weel tema rõõmust, tasast naermist, tunneb weel suurt rõõmu särawa lapse silmadesse waadates, kui ta õhtul kodu tuleb. Ja sügisel, ühes langewate lehtedega, läheb Annake ära ema juure. Ema peab ju ommeti teada saama, et „isa teda armastanud!"

Müürsepp on nüüd üsna ükstna, ükstna mälestusega naesest ja lapsest, ja omast suurest wõlast, kuid see mälestus ei piina teda enam.

S. Kaplan ja Press

Jurjewis, Aleksandri mulitsas № 8.

Kõige suurem

meeste- ja naesterahwa riiete ladu.

Sealsamas saawad ka

tellimised igasugu meeste- ja naesterahwa

riiete peale wastu wõetud ja odama hinnaga korralikult toimetatud.

Eesti Rahwa Kasulihe Kalender 1908